

φαντασθήτε ότι και η Revue des deux mondes έχει τον Σουρή της.

Και μάλιστα φιλόσοφον. Ἄλλ' ἐνῶ ὁ ἰδικός μας, νεοελληνικώτατος ποιητής, έχει τὴν μανίαν νὰ υπογράφητα γαλλιστὶ Souris, ὁ γάλλος φιλόσοφος ἔπρεπε τὴν μανίαν νὰ υπογράφηται ἑλληνιστὶ δι' ἐνός Y—Grec εἰς τὸ τέλος, Soury.

Ἀπόδειξις ὅτι ὁ ἕνας δὲν εἶνε εὐχαριστημένος διότι εἶνε Γάλλος, οὔτε ὁ ἄλλος διότι εἶνε Ἑλλήν.

Αὐτὸν τὸν Πολιακῶφ, τὸν σιδηροδρομικὸν ῥῶσον ἐπιχειρηματίαν, τὸν ἔβαλαν εἰς τὴν μέσσην ὁ Σιβίηνς καὶ ὁ Σιβιτανίδης.

Ὁ πρῶτος τὸν ἐπαινεῖ μέχρι καὶ τοῦ ἀτόμου του ὡς ἰδιώτου.

Ὁ δεῦτερος τὸν κατακρίνει πρὸ πάντων ἐπὶ τοῦ ἀτόμου του ὡς ἰδιώτου.

Ὁ δυστυχὴς ῥῶσος εὐρίσκειται μεταξὺ Σκύλλης καὶ Χαρύβδως, τοῦτέστι μεταξὺ δύο σκύλων ἐτοιμῶν νὰ τὸν δαγκάσουν, ἂν δὲν τοὺς ἀφίση νὰ τὸν γλύψουν.

Ὅσῳ διὰ τὸ κοινόν, αὐτὸ περιμένει νὰ ἰδῇ ἂν θ' ἀργήσουν πολὺ νὰ συμφωνήσουν οἱ δύο πρῶην συνεργάται· καὶ τίνος τῶν δύο αἱ κρίσεις θὰ ὑπερισχύσουν.

Χρυσᾶ ὑποκείμενα!

Ἄν θέλετε νὰ μάθητε καὶ ἐν λίαν περιέργῳ σᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ἡ Ἄμυνα, ἡ περίφημος ἐθνικὴ Ἄμυνα, καὶ μετὰ θάνατον ἀκόμη λαμβάνει κληροδοτήματα ἀπὸ ἀποθνήσκοντας ὁμογενεῖς εἰς χιλιάδας στρογγυλάς ἀρκετάς. Οἴμοι Ἑθνικῆ. Δεσμέ! τί ἔχασες, τί ἔχασες! Σὺ ὅστις οὔτε ζῶν ἠλίεσας οὔτε μίαν πεντάραν.

Τὸ **Μὴ χάνεσαι** εἰς τὸ προσεχές του φύλλον θὰ σᾶ προσέφῃ μυστηριωδέστατα καὶ περιεργότατα **διαβολοτσακίσματα** νέου συνεργάτου, ἀπεσταλμένου ἐκ τῆς Κολάσεως, τὸ ὄνομα **Σατανίδιον**.

Πουριτάνος.

ΣΤΗΝ ἈΡΤΑΝ

Ἐστὴν Ἄρτα τὴν ἑξακουστὴ μιά Τουρκα μαυροχόρα.
Ἐστὸς σπαθοφόρος Ἑλληνας τὸ σπῆτί της χαρίζει...
Νὰ σ' εὐλογῇ ὁ Μουχαμέτ καὶ νάχης καλὴ μοῖρα,
Κι' ἡ μοῦρη σου ἡ ὄμορφη νὰ ῥοδοκοκκινίζη.
Γιὰ σένα ἄνδρες νὰ βρεθοῦν πενήντα κι' ἑκατὸ,
Καὶ ἂν μὲ τόσοις μοναχὰ δὲν εἰμπορεῖς νὰ ζήσης,
Νὰ πάρης καὶ τὸν Τούρκικο κι' Ἑλληνικὸ στρατό,
Κι' ἀμέτρητοι λεβέντηδες ἄστὸν κόσμο νὰ γεννήσης.
Νὰ μεγαλώσουν γρήγορα, Ῥωμηοὶ νὰ γίνουν ὄλοι,
Μπροστὰ αὐτοὶ καὶ πίσω μεῖς νὰμποῦμε μὲς ἔστην Πόλι.

Souris

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Πάλιν μία Ὄθωμανὶς χήρα ἐφάνη ἡ φιλελληνικώτερα δλων τῶν ὁμοφύλων της. Διέθεσε τὴν ἐν Ἄρτα μεγάλην οἰκίαν της ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς κατοικητήριον τῶν Ἑλλήνων ἐξωματικῶν. Θὰ τὸ ἔκαμε αὐτὸ ἂν ἦτο ὑπανδρευμένη; Αὐτὸ εἶναι ψυχολογικὸν παράδοξον. Ἐνῶ κατὰ φυσιολογικοὺς κανόνας ἡ ὑπανδρεία ἔπρεπε νὰ ἐξημερώνῃ τὰς γυναῖκας καὶ ἡ χηρεία νὰ τὰς ἐξαγριώνῃ, συμβαίνει ὅμως διόλου τὸ ἐναντίον. Τόσο πού μουρχεται νὰ εὐχηθῶ δλαὶ αἱ γυναῖκες νὰ γίνουιν χῆραι!

Μετὰ συγκινήσεως ἐμάθομεν ὅτι ἅμα ἤκουσε παρὰ τοῦ ὑπκλήλου του ὁ κ. Δεκόζης Βούρος ὅτι ἐκέρδισε τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ Λαχείου ἐταράχθη καὶ ἐδέησε νὰ τοῦ φέρουν ὕδωρ ψυχρὸν ὅπως συνέβη. Σημειώσατε ὅτι ὁ ταραχθεὶς διότι ἐκέρδισεν 100,000 φράγκων διαθέτει ἑκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων. Τί μεγάλαὶ καρδίαι αὐτοὶ οἱ τοκογλύφοι!

Πάλιν ὁ Ἀποχαιρετισμὸς τοῦ συνεργάτου μας Σουρή, ἡ κωμικωτάτη αὐτὴ σκηνή, ἐχάλασε κόσμον εἰς τὰ Ὀλύμπια. Μάλιστα ἡ θερμὴ ἐκείνη τοῦ ποιητοῦ ἀποστροφή:

Τοῦ πολέμου ἡμέρ' ἀνατίλλει

Ἄχ! βρὲ Τουρκο γιατί δὲν τὰ δίνεις;

Ἰπέσπασε παρατεταμένα χειροκροτήματα. Ἡ δὲ σκηνὴ διεξήχθη ἐν μέσῳ ἀσβέστου γέλωτος. Καὶ τί θὰ γίνῃ ὅταν παιχθῇ ἡ Ἐπάνοδος!

Ὁ θίασος τοῦ κ. Καραθανασοπούλου εὐρέθη μίαν ὥραν πρῶτην γυμνῶπου, ἴσως ἐτοιμασθεὶς νὰ παραστήσῃ τὴν Nipiche. Ὁ κ. Κατσιμπαλὴς ἰδὼν τὴν ἀνυπόδητον αὐτὴν κατάστασιν τρέχει καὶ εὐρίσκων τὰς σκελεὰς τῶν διδῶν ἠθοποιῶν τὰ λαπούτσια σ' τὸ χέρι. Καὶ ἀπὸ τότε τὸ φάληρον δὲν ἔχει θεάτρον.

Ἄλλ' ὅμως θὰ ἔχη. Ἀνετέθη δὲ τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ σύστασις τοῦ θιάσου εἰς τὸν διακεκριμένον Ἑλληνα καλλιτέχνην κ. Κρητικόν, ὅστις μᾶλλον γνωρίζει τί τζαναμπέτιδες εἴμεθα καὶ δὲν πιστεύομεν νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ ἔχνη τοῦ συναδέλφου τοῦ Καραθανασοπούλου.

Ὁ παλαιὸς σας γνώριμος, τρυφερὰ ἄθνησικαὶ καρδίαι, ὁ ποιητὴς τῶν Στίχων τοῦ Νίκου Καμπῆς, κινδυνεύει νὰ γίνῃ ἀληθὴς Αἰγύπτιος καὶ ν' ἀρχίσῃ νὰ γράφῃ στίχους διὰ τοὺς θήλειους κροκοδείλους τοῦ Νείλου μετεώρησε, καὶ ἐπροτίμησεν ἐσᾶς—ἂν καὶ δὲν εἴσθε κροκοδείλοι. Καθ' ἑβδομάμα θέλομεν δημοσιεύει τὰ ὄροσερὰ προϊόντα τῶν ποιητικῶν σιγιμῶν τοῦ βαπτιζομένου ἐκάστοτε εἰς τὰ διυλισμένα ὕδατα τοῦ Νείλου.

Ὅσα ῥόδα μᾶς ἄφησεν ὁ Ἀπρίλης καὶ ὁ Μᾶης τὰ ῥίχνουμε εἰς τὴν ποδιάν τῆς νεαρᾶς κόρης Ὀλγας Βάλει.